

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6328-6330/2531

นายสมบุรณ์ ต้องพงษ์ไพศาลโจทก์ นายวีระ เจริญกิจ กับพวกล.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 28

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 เป็นลูกจ้างของบริษัทตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายขายมีหน้าที่จำหน่ายสินค้าและเก็บรวบรวมเงินค่าสินค้าจากลูกค้าส่งให้บริษัท ตำแหน่งหน้าที่ของจำเลยที่ 1 จึงเป็นเพียงตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจของบริษัทให้กระทำการได้เพียงเท่าที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากผู้มีอำนาจกระทำการอื่นใดนอกเหนือจากนี้ไม่ จำเลยที่ 1 จึงมิใช่ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 5(3) การที่จำเลยที่ 1 โดยลำพังหรือร่วมกับจำเลยที่ 2 ยักยอกทรัพย์สินของบริษัท บริษัทย่อมเป็นผู้เสียหาย โจทก์ซึ่งเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท จึงมิใช่ผู้เสียหายตามความในมาตรา 2(5) อันจะมีอำนาจฟ้องคดีอาญาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28(2) โจทก์ทั้งสามสำนวนฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒, ๓๕๓, ๘๓, ๘๖ ศาลชั้นต้นเห็นว่า ตามคำฟ้องของโจทก์คดีพอวินิจฉัยได้แล้วจึงให้งดไต่สวนมูลฟ้อง และวินิจฉัยว่าโจทก์มิใช่ผู้เสียหายพิพากษายกฟ้อง โจทก์ทั้งสามสำนวนอุทธรณ์ว่า โจทก์เป็นผู้เสียหาย ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ทั้งสามสำนวนฎีกาศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้วเห็นว่า แม้จะฟังข้อเท็จจริงตามที่โจทก์กล่าวอ้างในฎีกาว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้จัดการฝ่ายขายของบริษัทโดยได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมกรรมการบริษัทโดยชอบก็ตาม แต่ตามคำบรรยายฟ้องของโจทก์ โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างบริษัทตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายขายมีหน้าที่จำหน่ายสินค้าและเก็บรวบรวมเงินค่าสินค้าจากลูกค้าส่งให้บริษัท ฉะนั้นตำแหน่งหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นเพียงตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจของบริษัทให้กระทำการได้เพียงเท่าที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากผู้มีอำนาจกระทำการอื่นใดนอกเหนือจากนี้ได้ไม่ จึงถือไม่ได้ว่าจำเลยที่

คำพิพากษา

๑ เป็นผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕(๓) การที่จำเลยที่ ๑ ตามลำพังหรือจำเลยที่ ๑ ร่วมกับจำเลยที่ ๒ ยักยอกทรัพย์สินของบริษัท บริษัทย่อมเป็นผู้เสียหายตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒(๔) โจทก์ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท และเป็นบุคคลหนึ่งต่างหากจากบริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคลถือไม่ได้ว่าโจทก์เป็นผู้เสียหายตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒(๔) อันจะฟังมีอำนาจฟ้องคดีอาญาได้ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๘(๒) การที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่า โจทก์มิใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ได้ นั้น ชอบแล้วฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ไฉยร ยูทอง · ชูเชิด รักตะบุตร · สัมฤทธิ์ ไชยศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th ·

<https://thaideka.online/deka/6328-6330/2531>